709018801

కంటి గ్రుడ్డుకు కాటుక అంటనట్లు
జిడ్డునెవ్విధి జివ్వాను జేరనట్లు
బురద నెవ్విధి కమలము చేరనట్లు
దేని కంటక యుండుటె ఆత్మయగును.

ప్రేమస్వరూపులారా!

భగవంతుడు అద్వితీయుడు. ఏకోహం బహుస్యాం ప్రజాయయేతి అని [illegible], తనకు తానే యనేక రూపములు ధరించి తనయొక్క విచిత్రమైన అమోఘమైన, అద్భుతమైన యీ జగత్తును గుర్తించే నిమిత్తమై జీవులకు కర్మ, భక్తి, జ్ఞాన మనే [illegible] మూడు కాండల స్వరూపముతో గీతనందించారు. ఇట్టి అమోఘమైన [illegible] యీప్రకృతి యొక్క రహస్యాన్ని గుర్తించే నిమిత్తమై మానవుడు అనేక విధములైన [illegible] చేస్తూ అన్వేషిస్తూ వచ్చాడు. కాని మనో చిత్త అహంకారముతో యీ [illegible] మునకు మూల కారణమునై నిత్య సత్యమైన జగత్తును గుర్తించుకొనలేక [illegible] ఆధారము చేసుకొని వున్న సత్యమును వెల్లడించక తాను తనయొక్క [illegible] విడువక యీ విధమైన మార్గములో ప్రవేశపెట్టి మనస్సును అయోమయము [illegible] కొనుచున్నాడు మానవుడు. సర్వత్ర వున్నది ఒక్కటే అని ఏకత్వమును గుర్తించు [illegible]. దీనిని పురస్కరించుకొనియే గీతలో 18వ అధ్యాయమునందు 61వ [illegible]

ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృద్దేశే ఽర్జున తిష్ఠతి
భ్రామయన్ సర్వభూతాని యంత్రారూఢాని మాయయా.

[illegible] మరల 62వ శ్లోకమందు తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన [illegible] సర్వభూత హృదయము లందు వుండినవాడు తానే అయినప్పుడు అర్జునుని [illegible] మునందు తానే వుండవలెను కదా. కనుకనే త్వమేవ శరణం గచ్ఛ అన్నాడు. అనగా [illegible] శరణు జొచ్చుకోమన్నాడు. ఇట్టి సత్యమును అర్థము చేసుకున్న వ్యక్తులు తా [illegible] చేసినప్పటికిని, మంచి చేసినా చెడ్డ చేసినప్పటికిని, తమకు తాము చేసుకో [illegible] పరులకు చేయుటము కాదనే సత్యమును గుర్తించుకోవచ్చును. తం యేవ అ [illegible] తత్వమునే నీవు ఆశ్రయించు. తత్ పదార్థము యొక్క సన్నిహితమైన స్వరూప [illegible] మానవత్వమని చక్కగా అర్థమవుతుంది.

దీనినే భగవద్గీత ప్రారంభమునందు ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే అను పదము [illegible] ప్రారంభించాడు ధృతరాష్ట్రుడు. ధర్మక్షేత్రమనగా ఏమిటి? ధర్మక్షేత్రమనగా ఆత్మ

709018802

స్థానమే. కురుక్షేత్రమనగా పాపకర్మలు ఆచరింప చేసే యీ దేహమునకే కురుక్షేత్రమని. కనుక ధర్మక్షేత్రమనగా ఆత్మ అనియు, కురుక్షేత్రమనగా దేహమనియు యిది ఆత్మ అనాత్మ సమ్మిళితమైన చైతన్యస్వరూపమే. మానవ దేహమనియు మనము అర్థము చేసుకోవాలి. ఇది క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపములో వుండిన మానవత్వము. కాని యిట్టి దివ్యమైన, భవ్యమైన, నవ్యమైన మానవత్వాన్ని యీనాడు మరచి కేవలము స్వధర్మమంటో పరధర్మమంటో యేమిటో అర్థము చేసుకోలేని పరిస్థితిలో మానవుడు కొంతవరకును దుర్వినియోగము చేసుకొనుచున్నాడు కాలమును.

స్వధర్మాన్ని విసర్జించి పరధర్మాన్ని విశ్వసించి యేది సత్యమో, యేది అసత్యమో యీ విచారణ తోచక కేవలము కాలము లోపల అశాంతికి గురౌతున్నాడు. మానవుడు అనుభవించే యీ సమస్త కష్టములకు, దుఃఖములకు, విచారములకు మూలకారణమైన స్వధర్మమనే ఆత్మధర్మమును వదలి దేహధర్మము ననుసరించటము చేతనే కామ క్రోధ లోభ మద మాత్సర్యములు అనే కాలచక్రమునందు పడి యనేక కష్టములకు గురౌతున్నాడు మానవుడు. తాను సత్య స్వరూపుడనే సత్యాన్ని మరచి పోతున్నాడు. సత్యస్యసత్యమ్ అనే తత్వాన్ని విస్మరిస్తున్నాడు. ఈ సత్యమును విస్మరించటం చేతనే తాను దుఃఖించవలసిన దానికి దుఃఖించక, దుఃఖించ తగని దానికై దుఃఖిస్తున్నాడు మానవుడు. రెండవ అధ్యాయమునందు పదకొండవ శ్లోకములో అనేక విధములుగా బోధించాడు. దుఃఖించ తగని విషయమని మనము దుఃఖించ తగని దానికై దుఃఖిస్తున్నాము. కారణమేమిటి? ఉపాధియె మనయొక్క ఆకారమనియు జీవితములో దేహమే మన సర్వస్వమనియు యీ పాంచభౌతికమైన దేహము నిమిత్తమై సమస్త కర్మలు ఆచరించటానికి ప్రయత్నించటం చేతనే, యీ ఆశాభంగము యొక్క ఫలితమే మన దుఃఖములకు మూలకారణము. అదే తిరిగి 18 అధ్యాయములో చెప్పారు. దుఃఖించ నవసరము లేదు. నీవు దుఃఖించటానికి కారణం యేమిటి? సమస్త వస్తువులు నీవే. సమస్త జీవులు నీవే. సమస్త కర్మలు నీవే. సమస్త విషయములు నీవె. ఇలాంటి తత్వాన్ని గుర్తించుకొన లేకనే అనగా దివ్యత్వమైన ఆత్మతత్వము సర్వత్ర వ్యాపించి వున్నదనే సత్యాన్ని నీకు తెలియకపోవటమే దీనికి మూలకారణము.

దీనిని ఎవరు బోధించారు? ధృతరాష్ట్రుడు ప్రారంభించాడు. ధృతరాష్ట్రుడు అంధుడు. అంధుడనగా ఏమిటి? కేవలము చర్మ చక్షువులు లేకుండా పోయినంత మాత్రమున అంధుడు కాదు. అనేకత్వమును యేకత్వముగా విశ్వసించి దానిని అనుసరించని వాడే అంధుడు. తనది కాని దానిని తనదిగా భావించే వాడే అంధుడు. ఈ దేహమే నేను అనే భావము చేత తాను జీవితమును గడపటానికి ప్రయత్నించే వాడే అంధుడు. రాగద్వేషాలకు గురియై కేవలము అజ్ఞానములో మునిగిన వాడే అంధుడు. ఉన్నది ఒకటే అయినప్పటికి దానిని అనేక రూపములలో చూచుచున్నాడు. అదే అంధత్వమునకు మూలకారణము

కన్నులుండియు గ్రుడ్డులై కళ్యాణకరమైన నీరూపు దర్శింప నేరరైరి.

70901 8803

కన్నులకున్నవిగాని చూచే పదార్థములన్నియు సత్యముగా భావిస్తున్నాడు మానవుడు. ఏనాటికైనను మార్పు చెందేవే. కదలి పోయే మేఘముల వంటివే. ఒకటీ స్థిరమైనది కాదు. ఈ సత్యాన్ని మానవుడు గుర్తించుకుంటే విచారించటానికి యేమాత్రము అవకాశము వుండదు. ఏకాత్మ భావమును అర్థము చేసుకుంటే విచారమునకు అవకాశమే వుండదు.

మహిని సర్వము ఈశ్వర మయము కనుక
నాది యనుమమత్వంబు వ్యర్థంబు గాదె.
అనర్థంబు గాదె.

సర్వత్ర నిండిన తత్వాన్ని ఒకటే అనే సత్యాన్ని గుర్తించుకున్నప్పుడు ఇది నాది ఇది నీది అనే భిన్నత్వమునకు అవకాశము వుండదు

మామకాః పాండవాశ్చైవ నావారు, పాండవులు యీవారు అనే మమత్వమే యీ దుష్పరిణామములకు మూలకారణము. మూలాధారమైన గమ్యము ఒకటే. సమస్త కర్మల యందు వుండిన మూల గమ్యము ఒకటే. సమస్త ధర్మముల మార్గములయందు గమ్యము ఒకటే. మార్గములు వేరు గమ్యము ఒకటే. అదే విధముగనే మానవుడు ఆచరించే కర్మలుగాని, ఉపాసనగాని, జ్ఞానముగాని గమ్యమును చేర్చునవే. ఐతే యీ ధర్మకర్మ అనే దానిని భగవద్గీతలో మరొక సూక్ష్మమైన అర్థాన్ని బోధిస్తూ వచ్చింది. ఎవరు ధన్యులు అనే ప్రశ్నకు ఉత్తరంలో కర్మను కర్మలో అకర్మను చూచిన మహనీయుడే ధన్యుడు అన్నారు. కర్మలో అకర్మను చూడటం అంటే యేమిటి? కర్మలంటే దేహము. సర్వకర్మలకు మూలాధారమైనదే యీ దేహము. కర్మ ఫలముల వల్ల నశించునట్టిదే యీ దేహము. తిరిగి కర్మ ఫలము అనుభవించటానికి పుట్టేదే యీ దేహము. కనుక దేహమనే కర్మలో అకర్మ అనే ఆత్మను చూచినవాడు ధన్యుడని చెప్పింది. కనుకనే కర్మయందు అకర్మను, కర్మయందు అకర్మను చూడాలి అన్నారు. అనగా తన దేహమందున్న ఆత్మనే కాకుండా మరొక దేహమునందున్న ఆత్మను కూడను దర్శించటానికి ప్రయత్నించినవాడు ధన్యుడు అన్నారు. అనగా నా యందు యేవిధమైన పరతత్వము వున్నదో అదే పరతత్వము ప్రతి వ్యక్తియందు వున్నదనే సత్యాన్ని గుర్తించాలి. అదే ఈశావాస్యమిదం సర్వమ్. అట్టి పరిస్థితి యందు మానవుడు పరులను బాధించకుండా యేవిధమైన కష్టములకు గురికావించకుండా చూచుకోటానికి ప్రేమించటానికి చక్కని అవకాశము యేర్పడుతుంది. ఎవరిని బాధించినా భగవంతుని బాధించినట్టే. ఎవరిని గౌరవించినా భగవంతుని గౌరవించినట్టే. కేవలము ఉపాధి భేదములనే మనము భావించి దానిని పోషించి దానిని అభివృద్ధిగావించుకొని అజ్ఞానములో మునగటానికి ప్రయత్నించరాదు. ఈ దేహము కేవలము పాంచభౌతికమైనది.

మలినపుకొంప రోగముల మ్రగ్గెడు సెనకగంప జారడం
చలనము పొందుచుండు భవసాగర మీదగలేని కంపలం
బుల పాది లెమ్మ చూడ మనమెప్పుడు దలంపగ దేహమింకని

709018804

శ్రైలమని నమ్మలోకు మనసా హరి పాదము లాశ్రయింపవే.

దైవసన్నిధిని మాత్రము చేరటానికి ఒప్పుకోరు కారణమేమిటి? సంకల్పవికల్పమే ముఖ్యకం మ
నస్సు నిరంతరము సంకల్పవికల్పములతో వుండటంచేతనే యిలాంటి సంకల్పములతో కూడిన మ
నస్సు దైవసన్నిధిని చేరటానికి అర్హతనే లేదు. ఏనాడు నీ సంకల్పములను నిరోధిస్తావో ఆనాడే
దైవసన్నిధికి నీవు అర్హుడవౌతావు. మనసాత్మకం మనసి. నిరంతరము యేదో ఒకదానిని చింత
న చేస్తుంటావు. ఈ అన్యచింతనలో వుండిన మనస్సు దైవచింతన చేయటానికి యేమాత్ర
ము అధికారము వుండదు. దైవచింతన చేయలేడు, కారణమేమనగా మన హృదయము ఒ
కటే. అది యే మాత్రము ఒక double sofa కాదు. లేక musical chair కాదు. ఈ హృ
దయములో ఒక్క దైవత్వమును ప్రతిష్ఠింప చేసుకుంటే అన్యచింతలకు అక్కడ అవకాశం
వుండదు. కాని దురదృష్ట వశాత్తు మనము ఈనాడు మన హృదయాన్ని musical chair
గా చేసి పెడుతున్నాము. కొన్ని దినములు కొంతమందికి చోటివ్వటం, కొన్ని దిన
ములు మరికొంత మందికి చోటివ్వటము యీవిధముగా మనము మార్పు చేసుకోటం చేత
మార్పు చేసుకోటం చేత మన జీవితము దిగ్భ్రాంతి పొందిపోతున్నది.

జగత్తంతయు బ్రహ్మమయము. బ్రహ్మమయమైన జగత్తు కర్మమయ
ము. కర్మ అనగా జగత్ సృష్టియే ఒక కర్మ. కర్మను ఆచరించే దేహమే ఒక కర్మ. నీదే కర్మ.

కర్మమున పుట్టు మానవుడు
కర్మము ననె వృద్ధి పొంది
కర్మము ననె చనున్
కర్మమె నరునకు దైవము
కర్మమె సుఖదుఃఖములకు కారణాభిలలో.

ఇట్టి కర్మల యొక్క తత్వము కాయముతో కూడినదేగాని కాయమునకు విరుద్ధమైనది కాదు.
కాయములో ఆచరించే కర్మలు సత్కర్మలుగా వుంటుండాలి. ఈ కర్మల యొక్క ఫలితము
చేతనే మన జన్మములు అభివృద్ధి అవుతూ వుంటాయి. ఏదో ఒకటే నేను చేస్తున్నాను
నా అనేకము చేయలేదని నీవు భ్రమించవచ్చు. దుష్కర్మ ఒకటి వుండిన చాలు. ఇంక
దుష్కర్మ దానినుండి అభివృద్ధి కావచ్చు. ఒక మొక్క విత్తనము వేస్తే అది పెద్దవృక్షముగా అ
భివృద్ధి అవుతుంది. ఆ వృక్షములోపల యింక అనేక వేల విత్తనములు వస్తాయి. ఆ అనేక వి
త్తనముల ద్వారా తిరిగి అనేక వృక్షములు అభివృద్ధి అవుతాయి. అదే విధముగా పండ్లవిత్త
నము నాటుకుంటే ఒక పెద్ద వృక్షముగా మారిపోయి అందులో పండ్లవిత్తనములు అధికము
గా అభివృద్ధి అవుతాయి. తద్వారా తిరిగి పండ్లవిత్తనములు అభివృద్ధి అవుతాయి. ఏకోహం
బహుస్యాం ఒక్కటే అనేకముగా రూపొందుతూ వచ్చింది. అనేకముగా వచ్చిన వృక్షములన్ని
ఒకే బీజముతో యేర్పడినవే అనే తత్వమును బీజమ్ మాం సర్వభూ
తానాం విద్ధి. అందరి హృదయమునందు కూడను నేను బీజ రూపములో వుంటు

709018805

[illegible] ఇలా విశ్వరూపములో వుంటున్నాను. కనుక యీ సత్యమును మనము గుర్తించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. భగవంతుడే ఒక విత్తనము. భగవంతుని నుండి ఆవిర్భవించిన జగత్తే పెద్ద వృక్షము. ఈ జగత్తనే మహావృక్షమునందు ఒక్కొక్క దేశము ఒక్కొక్క కొమ్మ. ఒక్కొక్క కొమ్మయందు మానవ జీవితమనే ఫలములు అభివృద్ధి ఆవుతూ వచ్చాయి. ఒక్కొక్క మానవుడనే ఫలమందు ఒక్కొక్క ఆత్మ చేరి వుంటున్నాది. కనుకనే సర్వాత్మ స్వరూపుడు భగవంతుడనే ఒక్క బీజము నాటితే ఒక్కొక్క పండు లోపల అదే బీజము అందులో చేరి వుంటున్నందువల్ల అదే బీజం మాం సర్వభూతానాం., ఏకోహం బహుశ్యాం అనే దానిలో అర్థము. ఒకే భగవంతుడు అనేక రూపములు ధరించి వుంటున్నాడు. ఆత్మ దృష్టిలో యిది సమస్తము భావించే మహనీయులు కొందరు, దేహదృష్టితో భిన్నముగా భావించుకొని దానితో [illegible] చిక్కులకు గురికావటం దేహమును ధరించిన ప్రతి మానవుడు కూడను దేహతత్త్వము గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి.

దేహము పాంచ భౌతికము దేహము కూలక తప్పదెప్పుడున్
దేహి నిరామయుండు గణుతింపగ దేహికి చావుపుట్టుకల్
మోహనిబంధ బంధనల ముద్రలు లేవు నిజంబు చూడ ఆ
దేహియె దేవ దేవుడు మదిన్ గణుతింపగ ఆత్మ రూపుడై.

[illegible] చావక పుట్టక చంపబడక అతనే సర్వసాక్షియై వుండినట్టి ఆత్మతత్వము. ఏది పుట్టినదో అది నశిస్తుంది. దీనికి పుట్టుక లేదో దానికి చావుకూడా లేదు. కనుక చావుపుట్టుక లేని ఆత్మ ఆధారము చేతనే చావు పుట్టుకలతో కూడిన యీ పాంచభౌతికము ఒక డ్రస్సు వేసుకున్నట్లు ఒకానొక వుపాధి ధరించి యీ జగత్తుకు వస్తున్నది. అయితే మనము మానవత్వమనే [illegible] వుండినంత వరకు యీ జగత్తులో కర్తవ్య కర్మలు నిర్వర్తించాలి.

భక్తి అనగా ఏమిటి? కేవలము భగవంతునియందు వుండిన అనురక్తి [illegible]. ఈ అనురక్తి వ్యక్తమయేది కాదు. అవ్యక్తమైన భావముతో దీనిని అభివృద్ధిగా [illegible]. మనము హృదయము లోపల దీనికి స్థానము యిస్తే దాని ఆకారము మనము [illegible]. దానివలనే బ్రహ్మవిత్ బ్రహ్మైవ భవతి. దీనిని మనము చింతించుకుంటూ [illegible] ఆకారమును మనము పొందుతాము. మనము మంచిని చింతించాలి. మం[illegible]. హృదయములో పల బిడ్డను నిరంతరము చింతిస్తూ వుంటే మనకు అన్ని [illegible] బిడ్డనే కనుపిస్తూ వుంటాయి. బిడ్డను చూడకుండా మనము హైన మార్గములో [illegible] దృష్టిని. కేవలము దృష్టి ప్రధానము కాదు. దీనికి ద్రష్ట ఆధారము. ద్రష్ట ఆధ[illegible] చేసుకున్నప్పుడు సృష్టి అంతయు బ్రహ్మమయముగానే వుంటుంది. ఈ ప్రకృతి మన [illegible] అద్దముగా వుండినప్పటికిని మనదృష్టికి యేమాత్రము భంగము కలిగించదు. ఏవిధ[illegible] మనము కంటికి అద్దాలు వేసుకున్నాము, ఈ అద్దము కంటికి అద్దముగా వుండి గా[illegible] సహాయముగా వుంటుంది. అయితే మన దృష్టికి సంబంధించిన అద్దాలే వేసుకు

709018806

[illegible] అది సహాయకముగా వుంటుంది మనకు. దృష్టికి విరుద్ధముగా అద్దాలు వేసుకున్న [illegible] మన దృష్టిని కూడను పాడు చేస్తుంది. ప్రేమ మన హృదయములో వుంటున్నాం [illegible] సంబంధించిన భావములే మనకు ఆవిర్భవించాలి. ప్రేమకు విరుద్ధమైన భా[illegible] మనకు ఆవిర్భవింప చేసుకుంటే మన జీవితమే ఒకవిధమైన అధోగతి పాలవు[illegible] కనుక మనహృదయాన్ని మొట్టమొదట పరిశుద్ధము గావించుకోటానికి ప్రయ[illegible] తిరుత్తొండ ఆళ్వారు చెప్పేవారు. నా చిత్త శుద్ధిగానే ప్రార్థిస్తున్నాను స్వామీ [illegible] చిత్తముతో కాదు. దానినే మరి కూడను నాహృదయము నీమందిరము. [illegible] ఎక్కడికి పోయేది. కనుక నాహృదయ మందిరములో ప్రవేశించు. నాకో [illegible] అక్కరలేదు.' చెలారె మన్ గంగా యమునా తీర్' ప్రయాగకు పొమ్మని [illegible] మరి. ఓ మనసా నీవు టికెట్టు తీసుకొని రిజర్వేషన్ చేయించుకొని చాలా [illegible] కష్టపడి ఆ ప్రయాణము చేయనక్కరలేదు. గంగాయమునా తీర్ నీ ఉచ్ఛ్వాస [illegible]. భ్రూ మధ్య స్థానములోకి వెళ్ళి చేరు మనసా అని మనస్సును హెచ్చరించింది. [illegible] ఏలా వుంటుంది.' గంగా యమునా నిర్మల పానీ శీతల హోత శరీర చలో' గంగ [illegible] చాలా పరిశుద్ధముగా వుంటుందట. మహాప్రశాంతముగా వుంటుందట. [illegible] శాంతము పరిశుద్ధమైన హృదయములో ప్రవేశించేమని కోరటమే దీని యొక్క [illegible]. మన హృదయము చూస్తే యీనాడు మాలిన్యముతో నిండి వుంటున్నది. [illegible] చూస్తే అశాంతితో కుమిలి పోతున్నది; కుళ్ళి పోతున్నది; కూలి పోతున్నది. అ[illegible] వుండిన హృదయములో యుక్తిగా ప్రవేశించటానికి ప్రయత్నిస్తాడు భ[illegible]. కనుక యేకష్టములు కలిగినా, యే సుఖములు కలిగినా యివన్నీ భగవత్ విభూ[illegible] మనము రావాలి. ఈ విభూతి యోగమనగా ఏమిటి? సర్వము భగవత్ [illegible]. ఈ సంపూర్ణ విశ్వాసము కలిగిన వానికి చెడ్డను భగవంతుని యొక్క ప్రసాద[illegible] భగవంతుని యొక్క ప్రసాదమే. ఏది యిచ్చినా విభూతి ప్రసాదమే. ఆరో[illegible] వుండినప్పుడు పంచ భక్ష్య పరమాన్నములు అంతా వడ్డిస్తుంది అమ్మ. కడుపు [illegible] జ్వరము వచ్చిందంటే పథ్యము పెడుతుంది. అమ్మ యింటో పథ్యము [illegible] డాక్టరు దగ్గరకు పోతే అతడు చేదు మందు యిస్తాడు జ్వరము పోవ[illegible]. ఆ డాక్టరుకు నీపై యే మాత్రము ద్వేషము లేదు. నీవంటె అసూయ లేదు. కాని [illegible] చెయ్యాలనే ఆ చేదు మందు యిచ్చాడు. డాక్టరు అంటే ఏమిటి? వైద్యో నారాయ[illegible]. ఈ నారాయణ తత్త్వముతో కూడినది యీ వైద్యము కనుక యీ అజ్ఞానమనే రోగ[illegible] కొన్ని విధములైన సుజ్ఞాన అస్త్రముల చేత శిక్షించవలసి వస్తుంది. [illegible] శిక్షించినంత మాత్రమున నీపై ద్వేషము గాని లేక నీపై క్రోధము గాని, నీపై అయిష్ట[illegible] భావించరాదు. అనుగ్రహములోనే ఆగ్రహము చూపుతున్నాడు. కడుపులో నొప్పి పుట్టింది. ఆనొప్పిని భరించుకోలేక డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అయితే డాక్టరు దానికి

శస్త్రగాను ఆపరేషన్ చేయాలని నిర్ణయము చేశాడు. కనుక అతను కత్తి తీసుకున్నాడు. పొట్టను కోశాడు. అందులో వున్న దోషమును తీసి వేశాడు. నవ్వు పుట్టిన నొప్పిని పోగొట్టుకోవాలంటే డాక్టరు పెట్టిన నొప్పిని అనుభవించాలా వద్దా? పెట్టిన నొప్పిని భరించినప్పుడే పుట్టిన నొప్పి పోతుంది నీకు. కనుక సుఖము చేత మనకు సుఖము లభించదు. దుఃఖము చేత మనకు సుఖము లభిస్తుంది.

కనుక దుఃఖములు, బాధలు నిందలు, నిష్ఠూరములు యివన్ని మన మంచి కొరకు వచ్చేవి. మనకు యేమి వచ్చినా మన మంచికే అనే సద్భావము మనము అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. ఇది చాలా పవిత్రమైన భావము. ఆ భావము మనము వహించినప్పుడు యే బాధలు మనలను తొందర పెట్టవు. ప్రతి కష్టము కూడను మన మంచి కోసమే యేర్పడినవి. ప్రతి కష్టము వున్నత స్థాయికి కొనిపోయేదే. పవిత్రమైన స్థానమునకు ప్రతి బాధకూడను సోపానములే.

కష్టసుఖములు రెండును కలసియుండు
దీని విడదీయ యెవ్వని వశము కాదు.
సుఖము ప్రత్యేకముగా యుండు చూడబోము
కష్టము ఫలించేవేళ సుఖమందు

కనుక కష్టసుఖములు ప్రత్యేకమైనవి కాదు. ఒకటి ప్రారంభము. రెండవది అంత్యము. అమావాస్య ప్రారంభమైన తరువాత 15 రోజులలో పౌర్ణమి వస్తుంది. కాలచక్రములో మార్పు చెందేవే. ఇవన్ని దైవ నిర్ణయాలు. జగత్ సృష్టి యెప్పుడు దైవనిర్ణయమే అనే సత్యాన్ని మనము గుర్తించాలి. నేను చేస్తున్నాను, నేను అనుభవిస్తున్నాను అనే యీ అహంకారము నిర్మూలము చేయాలి. అహంకారము వుండినంత వరకు ఆత్మ భావము మదిలో ప్రవేశించదు. అహంకారి ఆత్మను చూడలేడు. కనుక మనము అహంకారమనే దానిని మొట్టమొదట చంపటానికి ప్రయత్నించాలి. అదే నిన్ను బాధలు పెట్టేది. ఈ అహంకారము ఏమిటి? అంతనూ ఒక భ్రమనే. ఈ భ్రమనే మనము నేను నేను అనే రీతిలో మనము పెంచుకుంటూ పోతున్నాము. నేను సంసారిని అనుకోటం యేమిటి అది భ్రమనే. నేను సన్యాసి అనుకోటం యేమిటి అదీ భ్రమే. సంసారి అనే భ్రమను వదలి పెట్టి సన్యాసి అనే భ్రమను తగిలించుకున్నావు. ఒక చొక్కా వదలి యింకో చొక్కా తగిలించుకోటం. ఇవన్ని వస్త్రములే. ఇవన్ని తెచ్చి పెట్టుకున్నవి గాని నీ పుట్టుకతో వచ్చినవి గావు. పుట్టుకతో వచ్చినదే గుర్తించి పోయిం [illegible] తెచ్చిపెట్టుకొన్నది యెంత కాలము వుంటుంది. ఉన్న ముక్కే వూడిపోతుంటే పెట్టిన ముక్కు ఎంతకాలము వుంటుంది.

తనువున్నంతలో తూలి పోవునే
తొమ్మిది తొర్రల తోలు బొమ్మా
థై థై థైథై థై బొమ్మా

709018808

దీని తమాష చూడర మాయ బొమ్మ.

ఈ మాయ బొమ్మ యొక్క తత్వాన్ని మనము యింతవరకు కూడను అర్థము చేసుకోకుండా పోతే ఇంకా యేనాడు మనము అర్థము చేసుకొనేది.

అందము ప్రాయము ఇంద్రియ శక్తియు
ఉందని నిక్కకు ఓరన్నా.
ముందున్నదిరా తొందరలోనే
ముసలి తనమ్మను ముసళ్ళ పండువు

ఎంతకాలము దేహము

ముసలి తనపు ముసుకలు మోమున
మడతలు బడె తల నెరిసెనుగా
ముసలి కోతి యని పనివారలు నిన్
ముసి ముసి నవ్వగ కసరు కొనే ఈ
తై తై తై తై తై బొమ్మా
దీని తమాష చూడర మాయ బొమ్మా

ఎంతకాలము నీవు యవ్వనములో వుంటావు. ఏదో ఒకనాడు నీకు తల నెరుస్తుంది. ముడతలు బడతాయి. కళ్లు కానరాకుండా పోతాయి. ఈ పరిస్థితులలో ఒక ముసలి కోతి వలె తయారై పోతావు. ఎంతకాలమైనా కూడను యీ దేహమనేది సత్యము కాదు. దీనిని ఆధారము చేసుకొని అహంకారమునకు అవకాశము యివ్వరాదు. క్రమక్రమముగా కూడను ప్రారంభము నుండి అహంకారమును అణగ దొక్కటానికి పూనుకోవాలి.

Start early. Drive slowly. Reach safely. అనే దానిలో అంత సారము ఉండే. మనము యీనాటి నుండే కోర్కెలను అదుపులో పెట్టుకొని వుండాలి. చాలా మంది చూసే వుంటారు రైళ్లలో Less luggage, more comfort, make travel a pleasure అని. ఈ లగేజి క్రమక్రమేణా తగ్గించుకుంటూ పోవాలి. అలాగే మన కోరికలు. ఈ కోరికలకు యే మాత్రము అడ్డు లేదు. అంతు లేదు. మితి మీరి పోతున్నాయి. ఒక్కొకరికి వుండిన కార్లు ఒక కారుపైన ఒక కారు ఒక కారు పైన ఒక కారు పెట్టేస్తే ఆకాశమునందు కుంటాయి అక్కడ. దానికంటే అధికముగా పోతున్నాయి యీ కోరికలు. కనుక కోరికలు అదుపులో పెట్టుకోండి. కోరికలు మనము యెంత అదుపులో పెట్టుకుంటామో మనకు శాంతి అంత అధికముగా వస్తుంది. శాంతి కావాలనుకున్న వ్యక్తి కోరికలను అదుపులో పెట్టుకోవాలి. ఆవు పెరిగే కొలది కొమ్ములు పెరుగుతాయి కదా. కనుక ఈ వస్తు పెరిగి పెరిగి కట్టకడపటికి యేనాడో ఒకనాడు అన్ని విధాలా భగ్నమైపోతుంది. ఊదిపెట్టి పట్టటం. ఏదో చిన్నదిగా వుంటే వుండవచ్చు. ఇంకా కొంచెం పెద్దదైతే యింకా కొంచెం పెద్దదైతే కట్టకడపటికి యెక్కువై పోతుంది. పగిలిపోతుంది.

ధన విషయములో గాని, అధికార విషయములో గాని మితి మీరిన ఆశలు వుండరాదు. ఎంతవరకు మాత్రమో అంతవరకు వుండాలి. అహంకారముతో విఱ్ఱవీగి మన గౌరవ మర్యాదలంతా పోగొట్టుకోటానికి ప్రయత్నించరాదు.

ధన మెచ్చిన మదమెచ్చును
మదమెచ్చిన దుర్గుణములు మానక హెచ్చున్
ధనముడిగిన మదముడుగును
మదముడిగిన దుర్గుణములు మానును వేమా.

ఈ మదముతో సంచరించే పదపుటేనుగుల యొక్క తత్వము ఏనాటికైనా పతనము కావాలి. ఎంతమంది ఎన్ని విధములుగా జీవిస్తూ వచ్చారు. ఎన్ని విధములుగా ప్రవర్తించారు. ఎంత అహంకారములో జీవిస్తూ వచ్చారు. కాని వారందరు యేరి. ఇవన్నీ కదలిపోయే మేఘములు, వీటి నమ్ముకొని మన జీవితమును వ్యర్థము చేసుకోరాదు. దైవమును విశ్వసించి, దైవమును ప్రేమించి, దైవమును ఆశ్రయించి, దైవమును అర్థము గావించుకొని జీవిత తత్వమును మనము అభివృద్ధి పరచుకోవాలి.

ఈ చిన్న వయస్సునందే మనకెందుకు యీ వృద్ధాప్యమునందో దైవచింత చేసుకోవచ్చు కదా ఇంకా కాలము దండిగ వుండి కదా అని మనము యోచించవచ్చు. కాలము దండిగ వున్నదనే దానికి యేమి అర్థము. ఏమి నిదర్శనము. నాకు ఆరోగ్యము బాగుంది. ధనము చాలా బాగా వుంటుండాది. ఇంట్లో మంచిగానే వుంది. అధికార స్థితిలో వున్నాను కాబట్టి యిప్పుడే చచ్చిపోను అనకూడదు. మూడడుగులు వేసేటప్పటికి heart attack రావచ్చును. ఎవరు చెప్పగలరు. ఇది కేవలము నిరంతరము ఒక నీటిబుడగే. చెట్టుకొమ్మపైన వున్న ఆకు చివర నున్న నీటి బిందువు యిది. ఏ కొంచెం కదలినా కూడను ఆ బిందువు క్రిందకూలిపోతుంది. ఎప్పుడో ఎప్పుడో అనే పోస్టుపోన్‌మెంటు చేసుకోటానికి వీలుకాదు. ఎప్పటికప్పుడు మనము రెడీగా వుండాలి. అదే మన యొక్క జీవిత ధర్మము. నిర్మలముగా, నిశ్చలముగా, నిస్స్వార్థముగా, పవిత్ర హృదయులై మీరు వుంటుండాలి. అట్టి మానవ జీవితమంతకే జంతూనాం నర జన్మ దుర్లభమ్ అన్నారు. అలాంటి దుర్లభమైన మానవ జీవితాన్ని ఎత్తి కూడను పశు పక్షి మృగాదుల కంటె హీనమైన మార్గములో మనము ప్రవర్తిస్తున్నాము. మృగములకు అసూయ లేదు. ఆస్తి పాస్తులున్నాయనే గర్వాలు లేవు. Bank balance లు అంటే కంపె లేదు. జీతాలు వచ్చే మార్గము లేదు. ఎప్పటికప్పుడే భుజిస్తున్నాయి. హాయిగా చెట్లమీద పవళిస్తున్నాయి. జీవితమును సంతోషముగా గడుపుతున్నాయి. మానవుని తెలివితేటలు సుజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన విజ్ఞానములు అనుభవించు కొలది మానవత్వము మరింత దిగజారి పోతున్నది.

విద్యార్థులారా! మీరు కూడను చక్కగా గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రహ్లాదుడు కూడను ఒక విద్యార్థియే. అతడు కూడను అనేక విద్యలయందు అభివృద్ధి

7.09.01.88.10

...కించాలని తన తండ్రియైన హిరణ్యకశిపుడు చాలా ప్రయత్నము చేశాడు. గొప్పగొప్ప విద్వాంసులనంతా నియమించాడు. మీ యిష్టానుసారముగా శిక్షించి అభివృద్ధి మార్గములో పెట్టమని వారికి అప్పజెప్పాడు. చండామార్కులు పండితులుగాని వారిచేత కూడను కాకపోయింది. ఈశ్వరుని అతికష్టటం. కొంత కాలమునకు హిరణ్యకశిపుడు పిలిపించాడు కుమారుని. కుమారుడు పెరిగినాడు పెద్దవాడైనాడు. చక్కగానే వుంటున్నాడు. రాజకుమారుని భోజనమునకు తక్కువ లేదు. దగ్గరకు పిలిచాడు. నాయనా! సక్రమముగా చదువుతున్నావా అని కుశలప్రశ్నలు వేశాడు. నాన్నా ఆనందముగా చదువుతున్నానన్నాడు. నీకు యేమి చెప్పారో ఒక శ్లోకమైన్నా చెప్పగలవా అన్నాడు.

చదివించిరి నను గురువులు
చదివితి ధర్మార్థ ముఖ్యశాస్త్రంబులనే
చదివినవి కలవు పెక్కులు
చదువులలో మర్మమెల్ల చదివితి తండ్రీ.

అన్నాడు. ఏది ఒక మర్మమేమిటో చెప్పమన్నాడు. హరిఓం వచ్చింది హిరణ్యకశిపునికి చిచ్చు. పెద్దవాడైనాడు. గురువులపైన, బిడ్డలపైన చాలా తాండవకేళి సలిపాడు. ఈ తండ్రికి కుమారునికి వున్న వ్యత్యాసము మరో యోచించుడి. హరి ద్వేషి తండ్రి. హరిప్రియుడు ప్రహ్లాదుడు. జనన్మలో ఒక్కొక్క వ్యక్తియందు అనేక విధములైన శక్తిసామర్థ్యములు వ్యక్తమవుతూ వుంటాయి. కనుకనే మానవత్వము లోపల మనము గుర్తింపవలసినది, ఆలోచించవలసినది మనము కోరవలసినది, మనము అన్ని విధముల ఆనందించవలసినది దైవము యొక్క ప్రేమనే. ఈ సత్యము గుర్తించుకొని సర్వకర్మలు మీరు ఆచరించండి. దానిలో దోషము లేదు. భగవత్ప్రేమ కలిగినవాడు చెడు కార్యములో ప్రవేశించరు. 'వెలగి మధువు కోరి చేదు రుచించునా' నిజముగా మధురమైన అమృతాన్ని చూచిన వానికి చెడు యేమాత్రము ఇష్టము వుండదు. ఖర్జూరము తిన్నవానికి చింత పండు యేమాత్రము ఇష్టము వుండదు. కనుక నిజముగా భగవంతుని ప్రేమతత్వాన్ని గుర్తించుకోలేనివాడే యీ ప్రకృతి విషయములపైన సవారి చేస్తూ వుంటారు. ఈ సత్యాన్ని, యీ నిత్యాన్ని, యీ నిర్మలత్వాన్ని యీ దివ్యత్వమును మనము గుర్తించుకుంటే యీ అసత్యమును, అనిత్యమును మనము కొంచము మాత్రము ఆశించము.

మానవ దేహము కేవలము తిండి తీర్థములకై వచ్చినది కాదు. భోగభాగ్యముల నిమిత్తమై యేర్పడినది కాదు. త్యాగయోగములను అనుభవించాలి. అదే నిజమైన కర్తవ్యము. అందరికి మనము వుపకారమైన కర్మలలో ప్రవేశించాలి. ఎవరిని మనము ద్వేషించరాదు. ఏ విధమైన బాధలకు మనము గురి కారాదు. ఈ విధమైన గుణములను మనము పోషించుకున్నప్పుడే నిజమైన మానవత్వము వ్యక్తమవుతుంది. మానవుడు మానవుడని చెప్పుకుంటూ మానవాకారము ధరించి దానవులుగా ప్రవర్తించుకుంటుంటే యీ మానవత్వమున

7090188 10

[illegible] మసి పూసి నట్లవుతుంది. ఎంతమంది ధనవంతులు లేరు ప్రపంచములో. ఎంతమంది
[illegible]కారులు లేరు ప్రపంచములో. కాని శాంతి వారి యందున్నదా? లేదు. లేదు. పైకి నాటక
మా[illegible]వచ్చునే గాని శాంతి కోరికలులేని హృదయము లోనే నివసిస్తుంది. ఈ శాంతియే మాన
వుని అలంకారము. ఈ శాంతియే మానవుని యొక్క సమున్నతమైన ఖడ్గము. ఇదియే మ
[illegible]మైన సారము. ఈ సారమే రసస్వరూపము. రసోవైసః. రసస్వరూపమైన శాంతి మన
[illegible]లోనే వుంటున్నది. అట్టి శాంతిని, ఆనందమును మీరు అనుభవించాలనుకొన్నప్పుడు
[illegible]కలు క్రమక్రమేణా తగ్గించుకోండి. భగవత్ప్రేమను అభివృద్ధి పరచుకోండి. సేవా కా
ర్యములలో పాల్గొనండి. నిరంతరము మీరు సేవకులుగానే భావించాలి గాని నాయకులుగా
మీకు అహంకారమునకు అవకాశము ఇవ్వరాదు. సేవవృత్తిలోనే నిజమైన ఆనందము వుం
ది. నాయకత్వములో యేమాత్రము ఆనందము లేదు. అది నిజమైన అధికారము కాదు.

అటువంటి దానిని మనము ఆశించరాదు. సమాజములో ప్రవేశించండి.
[illegible]ులకు సేవ చేయండి. దీనులను దిక్కులేని వారిని ఆదరించండి. ఇదియే మీరు నా
[illegible]యణ సేవగా భావించండి. ఇదే మంచి అవకాశము. దైవమును హృదయములో ప్రవే
పెట్టుకొని దిల్ మే రామ్ హాథ్ మె కామ్. హృదయములో దైవమును చేతులలో పనిని
(సేవలు) చేయుటానికి సిద్ధముగా వుండాలి.